

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به نام خداوند بخشاینده مهربان

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ﴾

سلام بر تو ای اباعبدالله، سلام بر تو ای پسر رسول خدا

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ﴾

سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان و فرزند سرور اوصیا

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾

سلام بر تو ای فرزند فاطمه سیده زنان عالمیان

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَارَ اللَّهِ وَابْنَ تَارِهِ﴾

سلام بر تو ای کسی که خونخواهت خداست و ای فرزند آنکه خونخواهش

خداست

﴿وَالْوَتْرَ الْمَوْتُورَ﴾

و ای تنهای مظلوم (که از او خونخواهی نشده است)

﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ﴾

سلام بر تو و بر ارواح پاکي که به درگاه تو رحل اقامت افکندند

﴿عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا﴾

از جانب من، بر جمیع شما تا ابد درود خدا باد

﴿مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾

تا آن زمان که هستم و تا آن هنگام که شب و روز باقی است

﴿يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ﴾

ای اباعبدالله هر آینه عزای تو بزرگ و سنگین گشت

﴿وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ﴾

و مصیبت تو بر ما و جمیع اهل اسلام بس عظیم و ناگوار آمد

﴿وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ﴾

و مصیبت و عزایت در آسمانها بر جمیع اهالی آن سخت و دشوار گشت

﴿فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أُسَسَّتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾

پس لعن و دورباش باد بر امتی که اساس ظلم و ستم را بر شما اهل بیت

بنیان نهادند

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَن مَّقَامِكُمْ﴾

و خدا لعنت کند بر امتی که شما را از جایگاهتان مانع گشتند

﴿وَأَزَالَتْكُمْ عَن مَّرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا﴾

و از مرتبه‌هایتان برکنار نمودند، مرتبه‌هایی که خدا شما را در آنها جای داد.

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْتَكُمْ﴾

و خدا لعنت کند بر امتی که شما را کشتند

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ لَهُمْ بِالْتَّمَكِينِ مِن قِتَالِكُمْ﴾

و خدا لعنت کند بر آن مردمی که با تمکین از امرای جور، بستر ظلم و ستم را

بر شما هموار نمودند

﴿بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ﴾

من بیزاری می‌جویم به سوی خدا و به جانب شما از ایشان

﴿وَمِنَ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ﴾

و [بیزاری می‌جویم] از شیعیان و تبعیت‌کنندگان و دوستان آنان

﴿يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلِمٌ لِمَنْ سَأَلَكُمْ﴾

ای اباعبدالله، هرآینه من تا روز قیامت، در سلامت و صلح با آنکه با شما

در صلح است

﴿وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾

و در جنگ و ستیزم با آنکه با شما در ستیزه و جنگ است؛

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً﴾

و خدا لعنت کند آل زیاد و آل مروان را، و جمیع بنی‌امیه را لعنت کند

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا﴾

و لعنت کند پسر مرجانه را، و لعنت کند عمر بن سعد را و شمر را

﴿وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أُسْرِجَتْ وَالْجَمَّتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكُمْ﴾

و لعنت کند گروهی را که برای جنگ با تو، مرکب‌ها را زین و لجام کردند و

بر صورت‌ها نقاب زدند

﴿يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ﴾

پدر و مادرم به فدای تو باد، هر آینه مصیبتت بر من سنگین است

﴿فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي بِكَ﴾

پس، از خدا که مقام تو را گرامی داشت و مرا هم (به واسطه تو) کرامت بخشید

مسألت می‌نمایم؛

﴿أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكٍ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَأَلِهِ﴾

که خونخواهی تو را، به همراه پیشوایی یاری شده از اهل بیت محمد صلی

الله علیه و آله، روزی من گرداند

﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾

بارِإلها، مرا به واسطه حسین علیه السلام در دنیا و آخرت، نزد تو آبرومند

قرار بده

﴿يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ﴾

ای ابا عبد الله، من تقرب می‌جویم به درگاه خدا

﴿وَأِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ﴾

و به درگاه رسولش و امیرالمؤمنین و فاطمه زهرا

﴿وَأِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ بِمَوَالِيكَ﴾

و به درگاه امام حسن و به سوی تو، به واسطه دوستی و پیروی از تو

﴿وَبِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ ذَلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ﴾

و بیزاری از آنان که اساس آن (ظلم و ستم) را بنیاد نهادند و بر آن بنا نمودند

﴿وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجُورِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاعِكُمْ﴾

و بر ممشای ظلم و جور بر شما و پیروان شما قدم نهادند

﴿بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ﴾

از آنها بیزاری می‌جویم به درگاه خدا و به سوی شما

﴿وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ﴾

و به سوی خدا تقرب می‌جویم و سپس به سوی شما؛

﴿بِمَوَالِيكُمْ وَمَوَالِيَّ وَلِيكُمْ﴾

بوسیله دوستی و تبعیت شما و دوستی دوستدار شما

﴿وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ﴾
و بوسیله بیزاری جستن از دشمنان شما و آنان که عَلم جنگ با شما برافراشته

اند

﴿وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَاتِّبَاعِهِمْ﴾
و با بیزاری جستن از شیعیان و دنبال روندگان (پیروان) آنان
﴿إِنِّي سَلِمٌ لِمَنْ سَأَلَنِي﴾
هر آینه من در سلامت و صلح با آنکه با شما در صلح است
﴿وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ﴾
و در جنگ و ستیزم با آنکه با شما در ستیزه و جنگ است
﴿وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ﴾
و دوستم با دوستان و پیروان شما، و دشمنم با آنکه شما را دشمن بدارد
﴿فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ﴾
بنابراین، درخواست می‌کنم از خداوندی که مرا با شناخت شما و دوستان
شما کرامت بخشید

﴿وَرَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ﴾
و بیزاری از دشمنان شما را روزیم گردانید:
﴿أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾
اینکه مرا در دنیا و آخرت با شما و همنشین شما گرداند
﴿وَأَنْ يَثْبُتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾
و پای مرا نزد شما در دنیا و آخرت بر راستی ثابت و استوار قرار دهد
﴿وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَبْلُغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾
و از او مسألت دارم که مرا نزد خدا به مقامی ستودنی از جانب شما نائل کند
﴿وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي﴾
و خونخواهی شما را روزی من گرداند،
﴿مَعَ إِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ﴾
به همراه پیشوایی هدایت‌شده (مهدی علیه السلام)، و آشکار و گویای به حق،
از خاندان شما

﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ﴾

و به حق شما و شأن و منزلتی که شما نزد خدا دارید از او تقاضا می‌کنم

﴿أَنْ يُعْطِيَني بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَاباً بِمُصِيبَتِهِ﴾

که به من عطا کند بر مصیبت‌زدگی‌ام بر شما، بهترین اجری که بر مصیبت‌زده

ای بر مصیبتش عطا کند

﴿مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ﴾

مصیبتی که چه بزرگ مصیبتی است آن مصیبت، و چه عظیم است آن عزا در

اسلام

﴿وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

و در همه آسمان‌ها و زمین

﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا﴾

بارِإلها، مرا در این جایگاه (و این حرم امن الهی)،

﴿مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ﴾

از کسانی قرار ده که از جانب تو به درود و رحمت و بخشش نائل شوند

﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ﴾

خداوندا، زندگانیم را به آیین زندگانی محمد و آل محمد قرار بده

﴿وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ﴾

و مرگم را به آیین و روش محمد و آل محمد قرار ده

﴿اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمِيَّةَ﴾

خدایا، امروز روزی است که بنی‌امیه به آن تبرک جستند

﴿وَأَبْنُ أَكَلَةِ الْأَكْبَادِ﴾

و فرزند (هند) جگرخوار

﴿اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ﴾

آن لعنت‌شده فرزند لعنت‌شده، بر زبان تو و زبان پیامبرت (صلی الله علیه و

آله)

﴿فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ﴾

در هر کجا و هر موقعی که پیامبرت (صلی الله علیه و آله) در آن ایستاد

﴿اللَّهُمَّ الْعَنَ أَبَا سُفْيَانَ وَمُعَاوِيَةَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ﴾
 بارإلها، لعنت کن أباسفیان را و معاویه و یزید بن معاویه را
 ﴿عَلَيْهِمْ مِنَ اللَّعْنَةِ أَبَدَ الْأَبْدِينَ﴾
 از جانب تو بر آنان لعنت باد تا ابد
 ﴿وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مَرَّوَانَ﴾
 و امروز روزی است که خاندان زیاد و خاندان مروان بر آن شاد گشتند
 ﴿بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾
 بواسطه کشتن حسین که درود الهی بر او باد
 ﴿اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾
 خداوندا، پس لعنت و نفرینت را بر آنان دو چندان کن
 ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ﴾
 بارإلها، من در این روز، به سوی تو تقرّب می جویم
 ﴿وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَآيَامِ حَيَاتِي﴾
 و در این جایگاه و در تمام مدت زندگانیم
 ﴿بِالْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ﴾
 به بیزاری جستن از آنان و لعنت فرستادن بر آن ظالمان
 ﴿وَبِالْمَوَالَاةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ﴾
 و به دوستی با پیامبر و آل پیغمبرت که درود تو بر او و ایشان باد
 ﴿اللَّهُمَّ الْعَنَ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ﴾
 خداوندا لعنت کن اولین ستمکاری که بر حق محمد و آل محمد ستم کرد
 ﴿وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ﴾
 و آخرین کسی را که در این ستم از او پیروی نمود

﴿اللَّهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ﴾
 خداوندا، لعنت کن جمعیتی را که با حسین پیکار نمودند
 ﴿وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلِيَّ قَتْلِهِ﴾
 و بر کشتن او همراهی کردند و بیعت و پیروی نمودند
 ﴿اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً﴾
 بارالها، جمیع آنان را لعنت کن
 ﴿السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ﴾
 سلام و درود بر تو ای ابا عبد الله
 ﴿وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ﴾
 و بر ارواحی که به درگاه تو رحل اقامت افکندند
 ﴿عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا﴾
 از جانب من سلام خدا همواره بر تو باد،
 ﴿مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾
 تا آن زمان که هستم و جان در بدن دارم و تا آن زمان که روز و شب باقی
 است

﴿وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ﴾
 و خدا این زیارتم را آخرین عهد با حضرتت قرار ندهد
 ﴿السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ﴾
 سلام بر حسین، و بر علی پسر حسین
 ﴿وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ﴾
 و بر فرزندان حسین و بر اصحاب و یاوران حسین
 ﴿اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوْلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي﴾
 خداوندا، مخصوص گردان اولین آن ظالمان را به لعنت من
 ﴿وَأَبْدَأْ بِهِ أَوْلًا ثُمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّلَاثُ وَالرَّابِعَ﴾
 و ابتدا از او لعنت را آغاز نما، سپس دومی را لعنت کن و سپس سومی و

چهارمی را

﴿اللَّهُمَّ الْعَنِ يَزِيدَ خَامِساً﴾
 خدایا یزید را پنجمین آنان لعنت فرست

﴿وَالْعَنَ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا﴾
و لعنت کن عبيدالله بن زياد را و پسر مرجانه را و عمر بن سعد و شمر را
﴿وَأَلَّ أَبَى سُفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾
و لعنت کن خاندان ابوسفیان و خاندان زياد و خاندان مروان را تا روز قیامت
﴿اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَيَّ مُصَابِهِمْ﴾
بارإلها، سپاس تو را، سپاس شکرگزاران بر مصیبت هایشان،
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيَّ عَظِيمٌ رَزَيْتِي﴾
ستایش خدای را بر غم و اندوه بزرگم
﴿اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ﴾
بارإلها، شفاعت حسین را در روز ورود به درگاہت روزیم کن
﴿وَتَبَّتْ لِي قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ﴾
و ثابت بدار قدم صدق (راستین) مرا نزد خود به همراه حسین و یاران حسین
﴿الَّذِينَ بَدَلُوا مُهْجَتَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾
آن یارانی که خونِ قلوبشان (جانهایشان) را در راه حسین علیه السلام نثار

نمودند